

прѣдпочита дѣйствителниятъ прѣдъ страдателния залогъ; поради това не се образували за послѣдния особени видове, но се изразява описателно: чрѣзъ страдателнитѣ причастия и спомагателнитѣ глаголи, или еднакво съ медиалнитѣ глаголи, сир. чрѣзъ дѣйствителенъ залогъ и **са** (вж. § 98. 6.). Споредъ туй глаголитѣ, които иматъ **са**, могжть да бѫдѫтъ по значение медиални или страдателни. Разликата между тия двѣ значения често пакъ съвсѣмъ е малка. Страдателнитѣ глаголи се развили отъ медиалнитѣ, а тѣзи отъ възвратнитѣ. Възвратното значение на мѣстоимението **са** при медиалнитѣ глаголи още до негдѣ се чувствува, но при страдателнитѣ глаголи то вече съвсѣмъ изчезва: **са** тукъ има служба на частица, която има отвлѣчено значение, както всѣка приставка (суфиксъ), поради което дѣйствието се схваща косвено, сир. като страдателно. Срав. медиални глаголи: **жалити са**, **калити са**, **косижти са**, **молити са**, **отъуляти са**; (възвратно **отъуляти сѣбѣ**), и: **жалити**, **молити**, **косижти**, **отъуляти**; медиални съ прѣставка: **възлакати са**, **възгорѣти са**, **разболѣти са**, **съъсти са**, **съинти са**, **съходити са**, **въздрѣмати са**, **разгорѣти са**, и: **възлакати**, **възгорѣти** и пр. Само въ медиаленъ видъ се употребяватъ: **блѣщати са**, **боїти са**, **надѣяти са**, **потити са**, **радокати са**, **смыкти са**, **стыдѣти са**, **уoudити са** и пр.

II. Ако гледаме трайността на дѣйствието, то въ глаголитѣ се показва трайно и свѣршено, поради което дѣлимъ глаголитѣ на трайни и свѣршени. Въ самата трайност и свѣршеност на дѣйствието могжть се направи нѣколко разлики, а именно:

1. Трайнитѣ глаголи показватъ несвѣршено дѣйствие, което или само се продължава, или пѣкъ покрай туй още се повтаря: за това отъ обикновенитѣ трайни глаголи се отличаватъ тѣй наречен. повторителни глаг. (многопжтни глаг., verba iterativa), напр. траенъ гл. **ити**, повторит. **ходити**; **просити**—**въпрашати**; **корѣстити**—**корѣщати**; **лежати**—**лѣгати**; **сѣдѣти**—**сѣдати**; **нимати**—**нимати**.

Забѣлѣжка. Повтарянето на дѣйствието може да е усилено, поради което се прави разлика между повторителни глаголи отъ първа и втора степень. Също така и глаголитѣ, които показватъ свѣршено дѣйствие, могжть да се различаватъ споредъ това, до колко дѣйствието е безусловно свѣршено, и до колко и то може да трае или да се повтаря, поради което се прави разлика между скоро-свѣршени (моментални), трайно-свѣршени и повторително-свѣршени. Ала тѣзи тѣнки разлики толкова не се забѣлѣзватъ въ старобълг. езикъ, а повече се развили въ новите славянски езици.

2. Нѣкои глаголи иматъ по три вида, отъ които всѣки инакъ означава трайността на дѣйствието, сир. или свѣршено или трайно или повторително, напр. **ити** (свѣр.), **нимати** (трайно), **нимати** (повтор.); **сѣсти**—**сѣдѣти**—**сѣдати**; **лѣчи**—**лежати**—**лѣгати**; **стати**—**стоити**—**стаяти**;